

& animarum cura in eis, si qua illis immineat, nullatenus negligatur; et in Monasteriis unitis huiusmodi divinus cultus, et solitus Monachorum, et ministrorum numerus, nullatenus minuat; sed illorum et dilectorum filiorum illorum Conventuum, si Conventus habeant, et Prioratum, ac beneficiorum unitorum prædictorum congrue supportentur onera consueta. Et insuper ex nunc irritum decernimus, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Tenor vero Statutorum, & ordinationum prædictarum talis est.

Tenor Statutorum d. Capituli generalis. Congregatio Eremiti Camaldulensis sit una, & vocetur Congregatio facta Eremiti.

§. 56. In primis tam Apostolica auctoritate nobis in hac parte commissa, quam totius Capituli nostri potestate, ordinamus, statuimus, et deliberamus, quod Camaldulensis Eremiti sit una Congregatio, quæ loca omnia, tam Eremitarum, quam Observantium, et Conventualium, ad ipsam pertinentium complectatur, voceturque Congregatio Sacre Eremiti Camaldulensis.

§. 57. Deinde ex hac Congregatione, & alia eisdem Ordinis Sancti Michaelis de Murano fiat unum corpus, & una nova erigatur Congregatio, in qua universa nostræ Religionis loca Eremitarum, Observantium, Conventualium, & Monialium comprehendantur, quæ Sacre Eremiti Camaldulensis, & Sancti Michaelis de Murano Congregatio nuncupetur. In ea vero particularius infra scripta principaliora loca cum inferioribus sibi annexendis, & uniendis, hoc ordine contineri intelligantur.

Eremiti Aretina.

§. 58. Sacra Camaldulensis Eremiti Aretinensis diocesis dicti Ordinis, cum suis annexis, cui perpetuo unum hospitale Sancti Fridiani de Pisis dictum Sancti Martini, cuius quinquaginta, ac Prioratum Sancti Sabini de Chio, prope Castellionem Aretinensem, cuius etiam quinquaginta; nec non Monasterium Sancti Andree de Puteo cuius viginti, ac Prioratum Scandaloni Florentinensis diocesis, cuius quatuordecim; Et Monasterium Insulæ cum suis annexis Imolenfis, seu alterius diocesis, cuius centum; ac Monasterium de Typhi, in val de Caprese cuius quinquaginta; ac Prioratum de Cortona, cuius viginti quinque; & Prioratum Anguæ Fesulanensis diocesis, cuius decem; ac Prioratum de Pratalea Fesulanensis diocesis, cuius sex; ac Prioratum de Planetudo, cuius septuaginta, ac Prioratum de Valiala, cuius duodecim.

S. Michaelis de Murano cum suis annexis.

§. 59. Monasterium Sancti Michaelis de Murano, Torcellanensis diocesis, cum suis annexis, cui unum Prioratum Sancti Martini de Opitergio, sive de Uderzo, cuius centum; & Monasterium Sancte Mariæ de Lemo in Istria, cuius viginti quinque; ac Prioratum Camaldulini de Verona, cuius septuaginta.

S. Mariæ de Murano cum suis annexis.

§. 60. Prioratum Sancti Matthiæ de Murano apud Venetias cum suis annexis,

cui unum Prioratum Sancti Viti de Vicentia, qui nunc in Congregatione est, si ita Patribus Congregationis in futuro Capitulo videbitur; ac Prioratum montis Crucum in agro Patavino, cuius octuaginta; & Prioratum S. Mariæ de Orbigo Paduanensis diocesis, cuius viginti quinque; Prioratum S. Benedicti de Philetto, Tarvisinensis seu Cenetensis diocesis, cuius viginti quinque.

§. 61. Ac Monasterium S. Mariæ de Carceribus, cum suis manualibus & annexis.

S. Mariæ de Carceribus.

§. 62. Et Monasterium S. Apollinaris de Classe, cum suis manualibus & annexis.

S. Apollinaris.

§. 63. Ac Prioratum S. Salvatoris de Forolivio, cum suis annexis, cui unum Prioratum S. Mariæ de Scardavilla, cuius quinquaginta; & Prioratum S. Petri de Casena, cuius septuaginta; ac Prioratum Montis Calvarii, una cum Prioratu S. Mariæ de Fontana, ambo de Castracaro uniti, quorum viginti; & Prioratum de Prodano in agro Casenati, cuius viginti.

S. Salvatoris de Forolivio cum suis annexis.

§. 64. Et Prioratum S. Joannis Baptistæ de Faventia, cum suis annexis, cui unum Prioratum S. Joannis Baptistæ de Bagnacaballo, cuius centum; & Prioratum S. Joannis Evangelistæ de Ricco, cuius quindecim; ac Prioratum S. Damiani de Bononia, cuius sexaginta.

S. Jo. Bapt. de Faventia cum suis annexis.

§. 65. Ac Monasterium S. Romualdi de val de Castro, cum suis manualibus & annexis, cui unum Prioratum de Podio cuppo, cuius quadraginta; & Prioratum S. Georgii, cuius duodecim, ac Prioratum de le Parelle, cuius decem, ac Eremitum dictam la Quadrigaria, cuius quatuor.

S. Romualdi de Val de Castro cum suis annexis.

§. 66. Et Prioratum S. Mariæ de Angelis Florentiæ, cum omnibus suis annexis, cui unum Prioratum S. Agathæ de Valdechiano in monte S. Sabini, una cum Prioratu S. Christophori, & S. Lucie prope montem S. Sabini illi unito, quorum triginta; & Prioratum de Muchio Vullerantensis diocesis, cuius quadraginta; & Prioratum S. Viriani Aretinensis diocesis, cuius sexaginta.

S. Mariæ Angelorum Florentiæ cum suis annexis.

§. 67. Et Prioratum S. Benedicti extra muros Florentiæ, cum suis annexis, cui unum Monasterium S. Jucundæ Lucanensis diocesis, cuius octuaginta; & Monasterium de Cintogia dictæ diocesis, cuius quinquaginta; & Prioratum Urticæ Fesulanensis diocesis, cuius triginta; & Prioratum S. Cipriani Viteranensis diocesis, cuius viginti quinque; ac Monasterium de Castigneto Pisanensis diocesis, cuius tredecim; & Monasterium de monte Muro Florentinensis vel Fesulanensis diocesis, cuius viginti quinque; ac Monasterium de Titiano, Aretinensis vel Sarasinensis diocesis, cuius octuaginta.

S. Benedicti extra muros Florentiæ cum suis annexis.

§. 68. Ac Monasterium S. Felicis in Platea Florentinensis, cum suis annexis, cui unum Monasterium montis Cornarii prope Balneum S. Mariæ, cuius octuaginta.

S. Mariæ de Monte Cornario.

§. 69. Et Monasterium de la Rosa Senensis diocesis, cum suis annexis, cui unum

S. Multiole five Rose.

unum Eremitum dictam Alviso, una cum sibi annexo Prioratu de Larco, & aliis sibi annexis Senensis diocesis, cuius centum quinquaginta.

S. Michaelis de Aretio.

§. 70. Ac Monasterium S. Michaelis de Aretio, cum suis annexis, cui unum Monasterium S. Clementis Aretii, cuius octuaginta; ac Prioratum S. Laurentii prope Aretium, cuius viginti quinque.

S. Mariæ de Balneo.

§. 71. Ac Monasterium S. Mariæ de Balneo cum omnibus suis manualibus & annexis, cui unum Prioratum S. Silvestri, qui etiam unus de manualibus eius existit, cuius quadraginta.

S. Severi de Perugia.

§. 72. Et Monasterium S. Severi de Perugia, cum Prioratu S. Trinitatis illi annexo, & eorum annexis, quibus unum Prioratum S. Antonii de Tuderto, cuius viginti quinque; ac Prioratum S. Angeli dictum il Maslaccio, cuius centum.

S. Hippolyti de Faventia.

§. 73. Et Monasterium S. Hippolyti de Faventia, cum suis annexis, & manualibus, cui unum Ecclesiam S. Andree, & S. Laurentii eisdem Monasterii manuales, cuius octuaginta; ac Prioratum dictum de Ferraciano Forolivienfis diocesis, cuius centum; ac Prioratum S. Mariæ Camaldulini prope Forolivium, cuius triginta; ac locum S. Mauri de Solarolo Faventinenfis diocesis, cuius quinquaginta.

Abbatia de Monte Christi.

§. 74. Et Monasterium de Monte Christo in Insula prope Sardiniam, cum suis annexis, cui unum Monasterium S. Trinitatis in Sardinia, Ecclesiam S. Petri in Scano, S. Nicolai de Trulla, S. Mariæ, & S. Eugeniæ in Samnar, S. Michaelis & Laurentii in Vavaci, S. Mariæ, & Joannis in Altasar, S. Mariæ in Contra, S. Joannis, & Simonis in Salvener, S. Pauli in Controli, S. Petri in Olim Eremitarum, in Elba insula, locus in Capolinari, & omnia alia nostri Ordinis loca, quæ in Corsica, Sardinia, Plumbino, & aliis circumiacentibus terris reperirentur, quorum insimul fructus, redditus, & proventus quinquaginta ducatorum auri de Camera secundum communem estimationem valore annuum non excedunt.

Quorum locorum annexio & incorporatio facta censentur, dum ea vacant.

§. 75. Quæ omnia supradicta loca si quovis modo vacant, alioquin per cessum vel decessum, aut aliam quamvis dimissionem Abbatum, Priorum, & aliorum quorumvis ea obtinentium unita, annexa, & incorporata perpetuo sint & esse intelligantur.

Et in eis monastica disciplina Observantia servetur.

§. 76. Et hæc quidem principaliora decem & septem loca, tamquam magis idonea, in quibus juxta monasticam disciplinam regularis vita constitui & observari valeat, eligimus, instituiamus, & deputamus, quibus alia minoria loca, ut particulariter supra expressum est, ea ratione anneximus, ut cum Monachis simul pluribus alimentis suppeditare abunde valeant, & per socialem vitam atque cenobiticam institutionem perfectius custodiatur Observantia rigor.

Monialium pauperi subventioni, etc.

§. 77. Quoniam vero, & de Monialium dicti nostri Ord. locis, quibus omnia hujusmodi de novo erectæ Congregationis privilegia communia esse debent, ratio habenda est, cum nonnulla ex eis intolerabili, ut accepimus, paupertate prementur: statuimus & definimus, ut Sacra Eremiti, cum primis Prioratum Planetuli, juxta præmissam dispositionem possederit, annuam triginta florenorum pensionem, Monialibus Monasterii S. Benedicti de Aretio persolvat.

mus solvat in frascriptis annuas portiones, videlicet Flor. 30. Monialibus S. Benedicti de Aretio.

mus solvat in frascriptis annuas portiones, videlicet Flor. 30. Monialibus S. Benedicti de Aretio.

§. 78. Cum Prioratum Cortonæ, viginti florenorum Monialibus Monasterii Sancti Joannis Evangelistæ de Prato veteri.

Flor. 20. Monialibus de Prato veteri.

§. 79. Cum vero Prioratus Angelorum de Florentia, Prioratum Sancti Viriani acquisiverit, annuam similiter triginta florenorum pensionem Monialibus nostri Ordinis de Boldrona persolvat.

Flor. 30. Monialibus de Boldrona.

§. 80. Quando iterum Monasterium S. Hippolyti de Faventia, locum S. Mauri de Solarolo possederit, pensionem annuam viginti quinque florenorum Monialibus Monasterii S. Trinitatis de Faventia persolvat.

Flor. 25. Monialibus Sancti Trinitatis de Faventia.

§. 81. Quas quidem pensiones perpetuis futuris temporibus de anno in annum præfatis Monialibus persolvi, & nulla ratione, neque a Capitulis nostri Ordinis, neque a præfatis, aut futuris Generalibus, aut aliis quibilibet impediri posse statuimus.

Pensioneque istæ perpetuæ sint.

§. 82. Item statuimus, & ordinamus nullum de cetero nostri Ordinis beneficium, neque ex principalioribus, neque ex unitis supra nominatis, aut uniendis, posse cuiquam, vel in ipso Ordine nostro, vel extra existenti, ad vitam conferri, neque a moderno, neque a successoribus suis Generalibus, neque ab Eremitis, neque ab Abbatibus, & Prioribus Ordinis nostri, sub pena excommunicationis latæ sententiæ, his qui beneficium aliquod conferre voluerint. Et ut quod nemo, qui Camaldulensis Ordinis sit, beneficium aliquod, sive dignitatem ad vitam suscipere valeat: Sed in superius prænomminatis locis principalioribus, per cessum vel decessum eorum, qui loca ipsa nunc tenent, Annuales Priores, vel Abbates, aut Rectores instituantur, vitæque regularis & Observantia custodiatur: Minora vero in vacationis quocumque eventum, majoribus ordine supra expresso unita sint, ut præfertur, hoc declarato, ut in illis pari ratione nemo possit, nisi annualem administrationem habere.

Beneficia prædicta nemini ad vitam conferantur.

Onera in eis impleantur.

§. 83. Hac tamen lege, quod loca quocumque, quæ sic applicari contigerit, debitis sibi non fraudentur obsequiis, sed per Prælatos Monasteriorum vel locorum, quibus applicata fuerint, & annexa onera consueta & officia impleantur.

Onera in eis impleantur.

§. 84. Obligenturque Prælati antedicti, qui perpetui sunt, de fructibus hujusmodi annexorum, Visitatoribus, per Observantes & Eremitas deputatis reddere rationem. De quibus quidem fructibus, ac proventibus, illud disponi debeat, quod per Definidores Capituli Observantium fuerit ordinatum. Ex nunc, Sedis Apostolicæ benedictio præmissa, decernentes, ut quicquid super collatione beneficiorum, & locorum Ordinis nostri, aliter a quocumque

Prælati de fructibus annexorum rationem reddunt ut hic.

1513. que fuerit attentatum, sive scienter, sive per ignorantiam nullius roboris vel momenti esse censetur.

§.85. Item statuimus & ordinamus, quod Prælati Ordinis nostri perpetui, sive in hac Congregatione, sive extra ipsam fuerint; titulo regimini, & administrationi locorum quæ tenent, ad hoc ut dictæ Congregationi uniantur, & effectualiter aggregentur, in manibus Generalis, & Capituli Eremitarum cedere valeant, & hi potestatem habeant admittendi cessionem, ac loca ipsa Congregationi, effectu ipso, adiungendi.

§.86. Et nihilominus Generalis ipse, & Eremitarum Capitulum, qui sic viventes cedere voluerint, in eorundem locorum, Abbates, aut Priores, secundum loci qualitatem, per annum præficere possint, qui quidem annis toto tempore vitæ ejus, qui sic præfectus fuerit, durare intelligatur. Quod & in alijs pariter observari decernimus, qui beneficia aliqua, vel loca Ordinis nostri, qui nunc in commendata sunt, in titulum habere procuraverint, scilicet, titulo atque administrationi locorum, quæ sic habuerint in favorem Congregationis in prædictorum manibus cedentes, per eosdem, in Priores, aut Abbates eorundem locorum per annum præfici possint, qui annus donec vita illi supererit, non finiatur. Nullum autem alium nostri Ordinis quoquo modo ad aliquod beneficium aut dignitatem ad vitam, aut ad annum tota vita duraturum præfici volumus.

§.87. Item statuimus, & ordinamus, ut Monasteria & beneficia, ac loca, omnia & singula nostri Ordinis Camaldulensis, quæ modo extra habet Congregationem, sive in Ordine sint, sive extra Ordinem, per quoscumque, cuiuscumque dignitatis fuerint in titulum vel commendam obtenta, cum primum per cessum vel decessum illa obtinentium vacaverint, aut illorum commendam cessaverint, ad Ordinem nostrum effectualiter revertantur, & Congregationi de novo erectæ hujusmodi pleno jure, & cum effectu aggregentur.

§.88. Locorum autem omnium, qui nunc in nostro Ordine sunt, aut in futurum erunt, sive in hac Congregatione in præfentiarum sunt, sive illi in posterum aggregabuntur, sive etiam extra Congregationem sint, totius scilicet Camaldulensis Religionis caput, Generalis censetur, de anno in annum prout inferius dicitur eligendus.

§.89. Eremiti autem Prior propter loci illius dignitatem, post Generalem, supra omnes alios Ordinis Abbates, & Priores, semper locum habeat.

§.90. Modus autem nominandi, ac eligendi Ordinis nostri Generalem talis sit. Ut eligatur & deputetur solum de numero Observantium seu Cœnobarum, sive Eremitarum, & non Conventualium, fiatque ejus electio de anno in annum in Capitulo Observantium, secundum eundem modum, & formam, quæ servari consuevit in electione Vicarii dictæ Congregatio-

nis Sancti Michaelis de Murano. Ipseque Generalis sic electus possit, ubi opus fuerit Ordinem universum visitare, & annuas collectas habere debeat a locis, quæ illas exolvere tenentur, & consueverunt.

§.91. Sacre autem Eremiti Prior, per cessum vel decessum Venerabilis Religiosi Petri Delsini, in præfentiarum Prioris & Generalis, nominetur & eligatur dumtaxat de numero Observantium Cœnobarum, aut Eremitarum, sitque non perpetuus, aut ad vitam, sed temporalis, & ejus electio fiat secundum modum, & formam qua eliguntur, aut eliguntur ceteri omnes Abbates, & Priores locorum, quæ nunc in dicta Congregatione de Murano sunt, aut in futurum erunt.

§.92. Ipseque Sacre Eremiti Prior, pro tempore sui officii in Eremito commoretur, vitamque totaliter ducat Eremiticam, non secus ac ceteri omnes Eremitæ, quos non minus exemplo, quam doctrina instruere debet. Hoc enim in Regula Beati Benedicti, Prioris officium esse legitimus.

§.93. Quoniam vero in obitu, aut cessione ejusdem Petri Delsini, moderni Prioris Eremiti, & Ordinis Generalis, non statim coadunari Capitulum poterit, ordinamus & definimus, ut eo cedente vel decedente, usque ad immediate post futurum Capitulum, ille qui pro tempore Congregationis Sancti Michaelis Vicarius esse reperiretur, suppleat vices Generalis. Prior autem Eremiti, pro illa dumtaxat vice, a Capitulo Eremiti statim eligatur, duraturus usque ad proximum futurum Capitulum Observantium, in quo postea de anno in annum eligetur, ut præfertur.

§.94. Item ordinamus ac definimus, ut qui post cessum vel decessum moderni Generalis, pro tempore Generalis eligatur, debeat sibi eligere & deputare Vicarios pro meliori totius Ordinis regimine & gubernatione.

§.95. Unum quidem super omnes Conventuales universales Vicarium, qui super Observantes Cœnobitas, & Eremitas, & super Moniales nullum jus habere possit: Eligaturque de anno in annum ab ipso Ordinis Generale, cum consensu Eremitarum, & cum consilio aliquorum Ordinis nostri Prælatorum, de numero solum Conventualium Prælatorum. Qui & usque ad triennium confirmari, & infra annum revocari ad nutum Generalis, & Capituli Eremitarum possit. Cui secundum quod eisdem Generali & Capitulo Eremitarum visum fuerit, de competenti salario provideatur, ut munus suum implere commode valeat.

§.96. Pro regimine autem Observantium Cœnobarum, & Eremitarum, qui super Observantes Cœnobitas, & Eremitas, & Moniales, de numero Prælatorum Observantium.

Officium ejus durat sicut Abbatum.

Prior Eremiti in Eremito sepe commorari debet.

Petro nunc Eremiti Prior ac Generali Ordinis decedente, Vicarius S. Michaelis vices Generalis supplet, & Prior Eremiti, statim ab eius Capitulo eligatur duraturus usque ad Cap. Observantium a quo singulis annis eligatur.

Generalis futurus duos Vicarios.

Unum super Conventuales de anno in annum, & de numero Conventualium Prælatorum.

Alterum super Observantes Cœnobitas, & Eremitas, & Moniales, de numero Prælatorum Observantium.

§.97. Pro

Capitula duo celebrentur. §.97. Pro meliori autem hujus Congregationis, & totius Ordinis regimine, confirmatione, & augmento, volumus in Religione nostra duo Capitula celebrari.

§.98. Unum quidem de anno in annum, in quo solum convenienter observantes Cœnobitæ, & Eremitæ, ita ut Prior Eremiti sicuti alii observantium Prælati, cum uno socio ad eum accedat. In quo per novem definitores, quorum major pars de numero Prælatorum sit, eo modo deputandi, & eligendi, quo in Capitulis Congregationis Cassinensis, alias Sanctæ Justine eliguntur. Prior Eremiti, & ceteri omnes Observantium locorum Abbates, & Priores, & totius Ordinis Generalis eligantur, & cetera omnia tractentur, & definiantur, quæ ad regimen, tam spirituale quam temporale Observantium, tam Cœnobarum, quam Eremitarum, atque Monialium pertinere videbitur.

§.99. Alterum vero Capitulum, quamdium in nostro Ordine Conventuales esse contigerit, Generale totius Religionis fieri volumus, quando quotiens, & ubi Generali Ordinis, & Capitulo Eremitarum visum fuerit, in quo convenienter omnes, qui in Generalibus nostri Ordinis Capitulis vocem habere consueverunt. Et per sex definitores, quorum duo sint Eremitæ, sive Sacerdotes, sive non, a Capitulo Eremiti eligendi, duo de numero Observantium, & duo de numero Conventualium, ab omnibus vocem in eodem Capitulo habentibus deputandi. Una cum Præsidente, qui semper sit, Ordinis Generalis, aut localis ejus Eremiti Prior ea tractentur & definiantur, quæ ad totius Ordinis reformationem, incrementum, atque utilitatem opportuna existimabuntur.

§.100. Illud quoque Sedis Apostolica confirmatione obtenta definimus, ut quotiens nostri Ordinis quæcumque Capitulum celebrabitur, possint ejusdem Capituli Definitores eligere unum nostri Ordinis profectum idoneum & fidelem, loco Notarii, qui ejusdem Capituli acta scribere, ac in debitas, & opportunas formas redigere valeat, cujus quidem scriptis, tam in Romana Curia, quam alibi, in iudicio, & extra, plena fides adhibeatur, ac si per publicum & authenticum Notarium scripta & stipulata essent.

§.101. Item statuimus & ordinamus, ut nullus de numero Observantium Monachorum Conversorum, aut Eremitarum, possit ad vitam Conventualem transire, sub inobedientiæ pœna, qua ligentur, non solum transientes, sed etiam recipientes, qui etiam beneficiorum suorum privationis pœnam incurrant.

§.102. Conventuales vero ad arctiorem vitam observantiæ transire posse volumus. Quinimmo eorum singulos pro animarum suarum salute, Religionisque nostræ reformatione hortamur, atque admonemus hoc facere. Volentesque ut Conventualibus sic ad meliorem conversationem transire volentibus, locus in Observantia denegari sub eadem pœna non possit,

Unum in quo convenienter Observantes Cœnobitæ, & Eremitæ, & Generalis Prior Eremiti, & Observantium locorum Abbates, & Priores eligantur &c. de anno in annum.

Alterum sic Capitulum generale celebrandum, quando & ubi Generali, & Eremiti Capitulo videbitur, in quo tractentur necessaria pro totius Ordinis reformatione & utilitate.

Definitores Capituli eligunt unum Ordinis profectum, pro Notario Capituli.

Monachi Observantes & Eremitæ ad Conventuales transire prohibentur.

Conventuales ad observantes transire possunt, & recipi debent.

nisi post tertiam probationem, ut in B. Benedicti Regula scriptum est. Sed per Observantium Monasteria, secundum Beneficium Visitatorum & Definitorum Observantium deputentur.

§.103. Item, ut Observantium potius quam Conventualium, in nostro Ordine numerus augeatur, & omnes ad nostram Religionem accedere volentes, in loco Observantia habitum Religionis suscipiant, & professionem emittant; innovamus antiquam nostri Ordinis constitutionem, ut nullus Conventualium Prælatorum, qui perpetui sunt, possit alicui habitum nostræ Religionis exhibere, & contrafaciens pœnam privationis beneficiorum suorum eo ipso incurrat.

§.104. Item definimus, & mandamus, ut omnes tam Prælati, quam Monachi de Observantia (exceptis Eremitis, quorum vita arctior, & locus austerior est) debeant in victu, vestitu, tonsura, Divini Officii, & Missarum celebratione, & aliis omnibus moribus, & ceremoniis tam extra, quam intra Monasterium, eundem modum, & normam, sine ulla penitus diversitate, habere & observare.

§.105. Item omnes & singulas licentias nostri Ordinis, Monachis aut Conversis concessas, extra claustrum, & extra Ordinem commorandi revocamus. Et eisdem, cum licentia, aut sine, extra Ordinem commorantibus, sub pœna gravissimæ culpæ mandamus, ut infra terminum trium mensium a præcepto sibi facto, debeant se coram Generali, aut Vicario, aut Visitatoribus præsentare, qui eisdem de congrua mansione in Ordine nostro providere debeant. Teneanturque perpetui Prælati, Monachos, seu Conversos hujusmodi, ad eos per Generalem Vicarium, aut Visitatores directos, benigne recipere, & humaniter tractare, nisi legitimam habuerint excusationem.

§.106. Item in virtute sanctæ Obedientiæ mandamus, ut nullus omnino nostri Ordinis, sine omnium Definitorum Capituli, & Sedis Apostolicæ licentia, literas familiaritatis alicujus Cardinalis seu Prælati impetrare possit. Ac literis desuper per eos hætenus impetratis sub pœna privationis beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda renunciare habeant. Neque extra loca Religionis, seu in aliarum Religionum, aut secularium locis permanere præsumant, neque possint beneficia, Ecclesias, aut loca alia ad regimen, aut ad assiduum, aut alio modo sine eadem licentia, & sub eadem pœna suscipere. Neque etiam possint super his Generalis, aut Capitulum Eremiti, neque alius quoquo modo dispensare.

§.107. Item definimus & statuimus, ut omnes nostri Ordinis beneficia obtinentes, in dicto beneficio, aut per se, aut per alium qui nostri Ordinis sit, resideat, & debito modo, Deo altissimo deserviat, aut deservire faciat. Et quicumque sine expressa omnium Definitorum licentia hæc institutionem non servaverit, beneficio

Venientes ad Ordinem recipiantur ab observantibus tantum.

Observantes in victu, vestitu, celebratione officiorum &c. eandem formam omnes observent.

Licentiæ standi extra Ordinem revocantur.

Familiaritas Prælati, vel Cardin. quomodo impetrandi.

Beneficia obtinentes & non residentes eis privantur, & Ordini aggregantur.

Prælati loca que tenent, Congregationi resignent, ut ei adiungantur.

Cedentes loca in eorum, Abbates, & Priores præfici possint ad vitam, ceteri vero nequaquam.

Loca que sicut extra Congregationem cum primum vacant, Congregationi aggregentur.

Generalis Ordinis, d. Congregationis caput sit.

Prior Eremiti teneat primum locum post Gener.

Generalis eligatur de Conventualibus, & habeat collectas.

cio suo de facto privatus intelligatur. Et loco cui, secundum superiorem dispositionem, uniri debet, pro unito, & annexo habeatur.

Curata beneficia habentes lampadem ante Corpus Christi teneant, & curam animarum amoveant ut hic infra annos quinque.

§.108. Item definimus, & mandamus sub eadem poena, ut singula dicti Ordinis beneficia, quibus cura imminet animarum, quorum singulorum fructus & proventus ad summam viginti quinque florenorum auri ascendant, obtinentes continue die nocteque ante sacratissimum Christi Corpus, accensam lampadem tenere debeant. Statuimus insuper, ac definimus, ut tam Eremita, quam Coenobita, qui tunc in observantia sunt, aut in futurum erunt, infra terminum quinque proxime futurorum annorum, debeant omnem curam animarum, a locis eorum, tam principalioribus quam annexis, amovere, aut illis omnino cedendo, aut illas per seculares Presbyteros exercendo. Quo termino transacto, illos, quibus hoc onus incumbit, si ordinationem hanc non impleverint, gravissimam inobedientiae culpam incurrisse censentur, ac locum a quo cura animarum amota non fuerit, debere, & posse secundum Generalem, & Capituli Eremiti dispositionem, ab eo cui unitum erat separari, & alii uniri volumus. Ac sub d. Sedis beneplacito volumus, ut plebs, & populi, quorum curam, loca nostri Ordinis habere consueverant, secundum dispositionem eorumdem locorum Praelatorum, contenta sint a secularibus Presbyteris curari ac gubernari.

Pro Ordinis auxilio quinque prudentes viri in locis observantiae per decem annos teneant, quibus indulgentia duplicentur.

§.109. Item quoniam multi nostri Ordinis probatissimi viri, proxime praeteritis annis vita functi sunt, nosque propterea Ordo, aliquo indigere auxilio videatur, sub Sedis Apostolicae beneplacito volumus ut per decem annos proxime futuros, possint quolibet anno, quinque alterius cuiuscumque Religionis, etiam Mendicantium, atque Cartusienium, quos Capituli nostri Definidores elegerint, habitum nostrae Religionis, in quibuscumque observantiae locis recipere. His vero licet ad nostrum Ordinem accedentibus, & Camaldulensium Religionem profitentibus, cupimus de Apostolicae benignitatis largitate, merita laborum Religionis duplicari plenariam omnium peccatorum indulgentiam concedi, illas insuper eadem indulgentias, eadem benignitate consequi optamus, quas si sancta Hierusalem loca, Beatorum Apostolorum in Urbe limina, & S. Jacobi in Galitia Ecclesiam visitando consequerentur.

Loca Ordinis que transcedunt summam sexcentorum florenorum debet praepceptores conducere & tenere.

§.110. Item statuimus, & definimus, ut singula nostri Ordinis loca, ubi Coenobitica observantia custoditur, cujus fructus summam sexcentorum florenorum transcendant, debeant praepceptores conducere ac tenere, qui juniores Monachos linguas & doctrinas, maxime sanctarum scripturarum disciplinam doceant, si ea loca studentibus apta & idonea a Definitoribus iudicabuntur. Quae autem non id fecerint, secundum eorumdem Definitorum arbitrium, illis qui fecerint, aliquid

perolvere teneantur, & gravissime insuper ab eisdem puniantur.

§.111. Item statuimus & ordinamus, quod nullae mulieres, Monasteria tam virorum quam monialium dicti Ordinis, sub poena excommunicationis ingredi possint, sine expressa Generalis dicti Ordinis licentia.

Ingressus ad loca Ordinis prohibetur.

§.112. Item statuimus & definimus, quod a praesenti anno incipiendo semel ad minus in anno, omnia nostri Ordinis monialium Monasteria, per Visitatores observantium visitentur. A nullo vero alio, nisi a Generali possint visitari sine omnium Definitorum licentia. Teneantur vero observantium Definidores & Visitatores eadem Monasteria regere & gubernare, & inter cetera nullam monialem in eis permittere, ut proprii quicquam habeat.

Visitatorum observantium visitent omnia loca.

§.113. Ut Eremiticae vitae rigor, per Cenobitarum societatem non imminuatur, statuimus & definimus, ut Ordinis Generalis, aut Prior Eremiti non possit, neque propria, neque alicujus Capituli auctoritate, antiquas Eremiti constitutiones, secundum consuetudines, quae in praesentiarum observantur moderatas relaxare, aut per laxiorem vivendi modum immutare, sine totius Capituli Eremiti consensu, & qui tam laudabilem vitam ullo modo immutare attentaverint, Dei, & Sancti Patris nostri Romualdi indignationem timeant.

Eremiticae vitae rigor a toto Capitulo Eremitarum immutari potest.

§.114. Capitulum autem Eremiti, & in praesentiarum, & futuris temporibus esse, & intelligi volumus, ipse Eremiti Prior, & omnes, qui post professionem suam, in Ordine nostro, per sex continuos menses, in ipsa Eremita vitam duxerint Eremiticam, & a reliquis Eremitis, digni eorum confortio fuerint iudicati sive fuerint in sacerdotio constituti, sive non.

Capitulum Eremiti, quae persona faciant.

§.115. Item definimus & statuimus, post obitum, vel cessionem moderni Prioris Generalis, omnes, tam in spiritualibus quam in temporalibus Ministri, Officiales, Camerarii, Dispensatores, in Eremita, Fonte bono, aliisque locis Eremita annexis, atque subiectis, singulis annis, pro die Sancti Romualdi, de novo eligantur, aut confirmentur, per Eremiti Priorem, non tamen sine expresso consensu Capituli ipsius Eremiti, electiones autem quaecumque, quae sine huiusmodi consensu fierent, nullae esse intelligantur, & cum gravissimo onere conscientiae illius, qui sine tali consensu eligere attentaverit. Vivente autem, & non cedente praefato Petro, qui nunc Eremiti Prior, & Generalis est, volumus, praedicti omnes, tam in spiritualibus, quam in temporalibus Ministri, & Officiales in Eremita, Fonte bono Camal. Florent. aliisque locis quibuscumque Eremita annexis & subiectis, eligantur ab ipso Petro Priori & Generali, cum consilio tamen Eremitarum, aliter autem nequaquam.

Officiales omnes in Eremita & eius locis singulis annis pro die S. Romualdi eligantur, a Priore & Capitulo.

§.116. Item ordinamus & definimus, ut eos, qui aut in praesentiarum, aut in futurum non bonae conversationis, & fame in Fonte bono Camalduli Florentin. aliquid

Qui non sunt bonae conversationis ex locis Eremita removeantur, ut hic.

que omnibus locis Eremita annexis & subiectis, a duabus partibus ex tribus Capituli ipsius Eremita existimabuntur, & tales esse declarabuntur, statim ab illis locis removeantur prout in dies per Eremitas nominabuntur. Ad quod si opus fuerit liceat etiam brachii secularis auxilium implorare.

Capitulum Eremiti quid possit.

§.117. Item statuimus & definimus, ut post obitum, aut cessionem moderni Prioris Eremiti, & Generalis, Capitulum dicti Eremiti, in temporalibus & spiritualibus regimine Eremiti, Fontis boni & aliorum locorum Eremita annexorum, & subiectorum, eandem auctoritatem habeant, quam nostri Ordinis Capitulum quorumcumque Definidores habent, aut habituri sunt. Et quicquid per Eremiti Capitulum, in Eremita, & locis praedictis, circa modum vivendi, induendi, fabricandi, divinum officium ordinandi, & circa morum, & caeremoniarum observationes terminatum fuerit, majorem etiam roborem habeat, quam si fuisset per Definidores cujuscumque Capituli constitutum.

Barbam Eremitae deferre possit.

§.118. Item volumus, ut sicut clausis Eremitis, ita apertis etiam, tam Monachis quam Conventibus, & Sacerdotibus, si ita Capitulo Eremita visum fuerit, liceat barbam deferre, ita tamen ut Sacerdotes eas, circa os tendere teneantur.

Pecuniam vero habere prohibentur dum sunt in Eremita.

§.119. Item decernimus ac statuimus, ut post obitum vel cessionem hujus, qui nunc Eremiti Prior, & Generalis est, nemo in Eremita, neque Prior, neque Major, Sacrista, neque alius Eremita, Monachus, aut Conventus, dum effectualiter in Eremita commoratur, possit sub aliquo colore habere, seu tenere, mutuo dare, aut recipere, aliquam pecuniam etiam minimam quantitatem. Nisi forte Camerarii Fontis boni coadjutor, socius aut minister sit. Sed tam elemosynae, quae pro dicendis Missis Eremita offeruntur, quam singula alia Prioratus Eremita temporalia bona, per Fontis boni Camerarium, ejusque coadjutorem, & ministros tractentur, atque administrantur. Et haec quidem constitutio, tamdiu variari non possit, quamdiu omnibus Capituli Eremita vocibus aliter visum fuerit.

Administratores bonorum temporalium Eremita qui sint.

§.120. Item definimus ac statuimus, ut per Eremita Priorem una cum Eremitis, & in praesentiarum, & in futuris temporibus, super administrationem bonorum temporalium Eremita, duo nostri Ordinis deputentur, unus Camerarius, qui in Fonte bono commoretur, alius autem ipsius Camerarii coadjutor, qui ex his etiam esse possit, qui in Eremita commorantur. Qui sexies in anno, semel scilicet quibuslibet duobus mensibus, exactam suarum administrationum rationem reddere teneantur illis, sive seculares, sive religiosi, aut unus aut plures sint, quos Prior Eremita, & Eremita ad hoc elegerint. Ministros vero, & unum & plures, & laicos, & religiosos, habere isti possint, neminem tamen sine Capituli Eremita consensu.

§.121. Item statuimus, & sancimus,

quod per Eremitas deputentur, aut ab eadem Sede deputari impetrentur, unus, aut plures, qui rationes eorum, qui bona Eremita administraverunt, videant, & plenissima Sedis Apostolica auctoritate, cum brachii secularis auxilii imploratione, potestatem habeat cogendi eos ad reddendam rationem administrationum suarum, & ad restituendum quidquid per eos restituum fore judicaverint. Possintque etiam eadem auctoritate, omnes, qui bona Eremita minus legitime possident, ad ea restituendum cogere. Ac cum eis de fructibus eorumdem bonorum, & de summa pro illis exposita, prout juris fuerit componere.

Qui administrant bona Eremita cogantur ad reddendum rationem.

§.122. Item antiquiorem constitutionem confirmantes, ordipamus, ut quam citius fieri poterit, Eremita circumquaque eo modo, quo Eremitis opportunum videbitur, claudatur, unum solum aditum, & ingressum, aut duos ad summum dimitiendo. Ubi abundanter pauperibus, & peregrinis elemosynae largiantur.

Eremita claudatur, & inde pauperibus & peregrinis elemosynae dentur.

§.123. Item pro majori Fratrum Eremitarum quiete volumus, & definimus, ut Prior Eremita, qui post obitum, aut cessionem eius qui in praesentiarum Prior est, in Eremita habitaverit, pro hospitibus, qui ad Eremita accesserint, mansionem, seu cellulam construere faciat, sic a cellulis Eremitarum divisam, ut Eremita quantum minus fieri possit, ab hospitibus molestentur, quae tamen loco & forma, qua Capitulo Eremitarum visum fuerit, construatur.

Mansio pro hospitibus seorsum a cellulis Eremitarum construatur.

§.124. Item ordinamus & definimus, ut quicumque, aut devotionis gratia, aut alia quacumque de causa ad Eremita accesserint, sive seculares viri, sive Religiosi fuerint, neque in choro, neque in cellulis, neque alibi, nisi in prima Ecclesiae parte, & in loco hospitibus deputato, sine Prioris licentia non admittantur.

Nemo admittatur in choro cellulis, vel alibi sine licentia Prioris.

§.125. Item statuimus & ordinamus, ut Eremita Monachi, ac Conventus, ipsique Eremita Prior, quotiens legitima causa, intentione redeundi, de Eremita exierint, teneantur etiam tempore quo extra Eremita permanerint, in jejunis & abstinentiis, eandem formam servare, quae in Eremita custoditur, exceptis nonnumquam recreationis, aut non bonae valetudinis, aut itineris defatigatione, aut alterius laboris causis, in quibus extra Eremita commorantes, cum Prioris licentia, non teneantur hoc custodire.

Eremita etiam extra Eremita abstinentiis servare debent, si redire velint.

§.126. Item volumus, quod Eremita, clausuram Eremita exire non valeant diebus & horis quibus servatur silentium, sine Prioris licentia. Nec liceat alicui Eremitarum, aut Monachorum, vel Conventorum, ultra sex, aut septem miliaria, procul ab Eremita decedere. Aut extra Eremita, vel etiam Fontis boni hospitium permanere, sine eadem licentia. Item volumus & definimus, ut nullus omnino Monachus, vel Conventus, qui in Eremita commoretur, possit ultra hospitium Fontis

Clausuram non exeat, &c. neque soli ab Eremita recedant nisi ut hic.

Eremita non acceptetur absque Capitulo.

tis boni, aut æquivalentem distantiam, ab Eremito solus recedere. Sed pro quacumque etiam administratione & necessitate, ultra eam distantiam, bini ire debeant, neque possit super hoc, ullo jure nisi per omnes Capituli voces dispensari.

§.127. Item ordinamus, & definimus, ut quotiens aliquis, seu laicus, seu religiosus, aut nostri, aut alterius Ordinis fieri Eremita, sive per se, sive per nuncium, aut literas petierit, neque Eremita Prior, neque aliquis Eremitarum, sub magna propria conscientie aggravatione, audeat suo consensu illi determinate respondere, sed ad Capitulum Eremitarum omnia referantur hujusmodi. Sine cujus Capituli licentia, sub eadem poena, nemo ad Eremiticam vitam admittatur, aut ab ea expellatur.

Neque de Eremito ad alium locum invitatur absque d. Capitulo.

§.128. Item ordinamus, ut nullus Monachus, aut Conversus, ex Eremitarum numero possit, neque a Generali Ordinis, neque a Priore Eremiti, neque a quibuscumque nostri Ordinis Capituli Definitoribus, aut Visitatoribus, invitatus de Eremito extrahi, aut inde amoveri, aut ad aliquem ejusdem Ordinis locum transferri, nisi cum consilio pariter, & assensu Capituli ipsius Eremiti, sed inviolabiliter observetur Martini Papæ V. privilegium, hoc idem statuens.

Mendicantes ad Eremiticam vitam accedentes, in Eremito tantum officium & Prælaturas habeant.

§.129. Item volumus, ut Fratres ex Mendicantibus Ordinibus, ad vitam Eremiticam in nostro Ordine transeuntes, non obstante juris contraria dispositione, possint vocem in Capitulo, officia, & prælaturas in Eremito habere, non autem alibi, in nostro Ordine, hoc eis permittatur.

Eremita non cogatur Sacros Ordines, Prælaturas, aut visitationis munus recipere.

§.130. Item ordinamus, quod nullus, neque clausus, neque apertus Eremita, per aliquem nostri Ordinis Prælatum, aut Capitulum possit ad sacros aliquos Ordines; aut Prælaturas, in Eremito, vel alibi, aut visitationis munus suscipiendum, adstringi. Nulloque conscientie onere prægravetur Eremita, qui hujusmodi vocatus, accedere, aut assentire recusaverit.

Eremita qui & quando possit se recludere.

§.131. Item volumus, quod Monachus, aut Conversus Eremita, qui trigessimum quintum suæ ætatis annum perfecit, & per unum ad minus annum, post professionem nostri Ordinis, in Eremito permanerit, possit de licentia Capituli ipsius Eremiti dumtaxat, sine alicujus alterius licentia in cellula sua se claudere, & ibi reclusorum more vivere.

Et quod sic immunis oneris administrationi &c.

§.132. Ut autem reclusi Eremitæ attentius solo Deo vacare possint, volumus ut reclusi Eremitæ omnes, liberi & immunes sint ab omni onere conscientie, circa regimen, & administrationem rerum, tam spiritualium, quam temporalium ipsius Eremiti, & locorum Eremitarum, & subditorum. Et si eisdem sic expedire sibi videbitur, possint etiam, sine conscientie scrupulo, voci suæ, quam in Capitulo habere possent, aut aliquibus, aut in omnibus renunciare.

Missæ celebranda & audienda a reclusis.

§.133. Item totius hujus Capituli auctoritate, clausis five Monachis, five Conversis Eremitis, non valentibus Missam

celebrare, concedimus, ut possint plures simul in cellulis nihilominus separatis habitare, & ab aliquo similiter clauso cum illis habitante Missas audire, aut si etiam multum distantes habitaverint, aut alium clausum, aut ad Ecclesiam ad audiendas Missas accedere, & statim cum silentio ad cellam suam redire, quod si alterius clausi hujusmodi commoditas detulerit, volumus, ut ex apertorum numero aliquis ad reclusum, qui celebrare non potest, accedere quotidie teneatur, & in cellula ejusdem Missam celebrare, & Sacratissimum Christi Corpus, eidem recluso, quotiens voluerit ministrare.

In quibus reclusi dispensentur.

§.134. Item volumus, ut clausi Eremitæ, prout quisque magis sibi congruere existimabit, cum Capitulo Eremitarum licentia, possint aliquid eorum, ad quæ pro reclusionem tenentur, sive circa Psalmodiam, sive circa pedum nuditatem, & alia hujusmodi, in aliquod aliud, aut æquivalens, aut majus permutare.

Asperiores vitam eligere possint.

§.135. Insuper, ne fervor spiritus, qui in aliquibus divina gratia esse solet, aliquorum tepiditate extinguatur, volumus, ut reclusus quisque possit vite observantiam arctiorem, atque austeriorem, in quibus sibi visum fuerit custodire, licentia a Priore quaesita, licet non obtenta: relaxare autem, absque necessitate, & expressa Superioris licentia non possit.

Et etiam alii Eremitæ qui post professionem quatuor in Eremito vixerint, Peculium morticium extra claustrum applicatur Eremito.

§.136. Quod & de ceteris omnibus apertis Monachis & Conversis, intelligi volumus, qui quatuor annos post professionem nostri Ordinis, in Eremito vixerint.

§.137. Item antiquam constitutionem confirmantes, & de novo statuentes, ordinamus, quod non obstante aliqua contrarii juris dispositione, peculium Monachorum, & Conversorum nostri Ordinis, qui extra Claustrum, atque extra Ordinem ipsum obierint, Sacratissima Eremito applicetur, & ejus esse censetur.

Ordinationes antiquiores reformantur.

§.138. Insuper quoniam tam totius Ordinis nostri, quam Eremitarum constitutiones antiquiores, multa continere existimantur, quæ propter temporum mutationem, secundum præsentem vivendi consuetudinem, minus observari posse videntur, plurimamque in eis, aut confusa, aut minus coherentia, invicemque contraria sunt; Propterea virtute sanctæ obedientie præcipimus, ut illi quibus per Capitulum Eremiti, hoc onus injunctum fuerit, debeat infra triennium, & totius Ordinis, ipsius Eremiti constitutiones, prout Spiritus Sancti gratia illis concesserit, corrigere, emendare, reformare, superflua aut inutilia rescindendo, inordinata ad ordinem redigendo, contraria moderando, & omnia in meliorem formam, & ordinem sub certis titulis in brevitate redigendo. Quæ habeant, ad Generale nostri Ord. proxime futurum Capitulum præsentari, a quo cum fuerint confirmata, ab omnibus nostri Ordinis inviolabiliter observari, ac approbari debeant.

§.139. Item statuimus ac definimus, quod omnia hujus Capituli decreta, ac statuta,

Statuta Ordinis perpetuo observentur, & illis non derogetur, nisi ut hic.

tuta, inviolabiliter ab omnibus nostri Ordinis, in virtute sanctæ obedientie custodiantur. Neque possint infringi aut immutari, aut his aliquid contrarium determinari, nisi per dispositionem trium Generalium se continue subsequentium Capitulum, quæ conformiter contrarium determinarent, aliter firma, & illibata permaneat.

Determinationes Cap. Eremiti circa regimen Eremiti & ejus locorum immutari non possunt.

§.140. Quicquid autem per Capitulum Eremiti, circa ea quæ ad Eremitum, & loca illi annexa, atque subiecta pertinere videntur, in futurum determinatum, ac definitum fuerit, nullo modo possit immutari, aut infringi, vel indirecte impediri, sub magna propria conscientie aggravatione, neque eas valeat Ordinis Generalis, aut Eremiti Prior, neque alii nostri Ordinis Definidores, sine Capituli totius Eremiti consensu derogare.

In locis Observantia fiat oratio pro Sede Apost. & Papa.

§.141. Postremo statuimus ac definimus, ut in omnibus principalioribus hujus Congregationis locis, in quibus viget, aut in posterum vigebit observantia, teneantur omnes fratres orare pro Summi Pontificis, & Sedis Apostolicæ felicitate, & diebus ferialibus eos Psalmos & Orationes dicere, quæ antiquissima institutione, in Eremito dicuntur, eo modo, quo ibi dici consueverunt.

Horatio ad orandum ubique pro Papa, & Ordinis rectore.

§.142. Omnes propterea nostri Ordinis viros & mulieres hortamur, & admonemus, ut specialiter pro Leone Decimo Pont. Max. Magnificoque fratre ejus Juliano nostri Ordinis Protectoribus, & benefactoribus præcipuis, continuas ad Deum preces fundere non omitant.

Fides danda transmissis hujus Bullæ, D. P. Anno die 4. Julii.

§.143. Ceterum quia difficile foret &c. Nullo ergo, &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo tertio decimo, quarto nonas Julii, Pontificatus nostri Anno primo.

III.

Rota Romanæ Auditorum privilegium, quod literæ Apostolicæ a quibuscumque Romanæ Curie Officialibus gratis pro eis expediantur.

LEO EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sedis Apostolicæ providentia gratiarum juxta singulorum conditiones, & merita distributrix, illos prout æquum est, ulterioris favoris gratia, & amplioris retributionis præmio libenter prosequitur, quos potioribus meritis novit adjuvari, quique grata devotionis obsequia sibi studiosius impendere dignoscuntur.

Causa hujus Constituit.

§.1. Attendentes igitur operosa sollicitudinis studia, & assiduos labores, quos dilecti filii Collegium, & Capellani nostri causarum Palatii Apostolici Auditores, eorumque Locatenentes, pro nostro &

dictæ Sedis honore, ac justitia personis ad Sedem ipsam ex omnibus mundi partibus confluentibus ministranda in causis coram eis pro tempore vertentibus, jugiter perferunt, & nulla exinde stipendia pro incumbentibus illis juxta eorum status decentiam, oneribus facilius preferendis percipiunt, ac propterea dignum censentes eis gratiosos favores, & opportuna commoditatis auxilia impendere.

Indultum expediendi literas Apostolicas gratis pro Auditoribus Rota.

§.2. Motu proprio non ad ipsorum Auditorum, aut Locatenentium, vel aliorum pro eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus singuli causarum Palatii hujusmodi Auditores, eorumque Locatenentes nunc, & pro tempore existentibus, quascumque literas Apostolicas, tam gratiam, quam justitiam, seu mixtim concernentes, quas quilibet ipsorum Auditorum, & Locatenentium pro tempore duxerint expediendas, etiam si gratia hujusmodi tales fuerint, quæ etiam pro illis, qui juxta Rotulum nostrum, & pro tempore existentium Romanorum Pontificum familiarium, continuorum commensalium, de nostro, aut illorum mandato pro tempore ordinatum, gratis expedire consueverunt mandatum speciale, a nobis vel successoribus Romanis Pontificibus præfatis, ad effectum illas gratis expediendi necessarium foret, gratis ubique in singulis dilectorum filiorum Scriptorum, Abbreviatorum etiam de Majori præfidentia, Secretariorum, Solicitatorum, plumbique & registri Scriptorum, ac registratorum correctoris, & Procuratorum, Contradictorum, aliorumque Cancellariæ Apostolicæ, ac Romanæ Curie Officialium quorumcumque, sine alienius taxæ, aut emolumentorum etiam regalium solutione expedire possint & debeant.

Præceptum quod omnes Officiales gratis expediant.

§.3. Et nihilominus eisdem Scriptoribus, Abbreviatoribus, Secretariis, Solicitatoribus, Magistris, Collectoribus, Brevium Scriptoribus, Registratoribus, & aliis ad quos pertinet in virtute sanctæ obedientie, ac sub excommunicationis sententiæ poena, quam si contra fecerint, eo ipso incurrere volumus, districte præcipimus, & mandamus, quatenus literas prædictas pro singulis ex Auditoribus, & Locatenentibus prædictis, quibusvis exceptione & dilatione, ac compositione cessantibus, libere expediant, & expediri faciant & permittant.

Deputatio executorum.

§.4. Quocirca Venerabilibus nostris Asculan. & Sign. Episcopis, ac dilecto filio in Alma Urbe & ejus districtu in spiritualibus Vicario generali, per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præfatis Auditoribus & Locatenentibus, nunc & pro tempore existentibus, in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, statutum, ordinationem, A a a præ-

preceptum, & mandatum predicta, firmiter observari, ipsique Auditores, & Locatenentes, nunc & pro tempore existentes, illis pacifice gaudere. Contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo.

Derogatio contrariorum quorumcumque.

D. P. An. 15. Septemb.

§.5. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Collegiorum huiusmodi officiorum iuramento, confirmatione Apostolica &c.

Nulli ergo, &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo tertiodecimo, decimosextimo Kalen. Octobris, Pontificatus nostri Anno primo.

IV.

De munere, auctoritate & privilegiis, Rectoris, & Reformatorem, Lectorumque, & Scholarium Studii generalis Almae Urbis, & officio Bidelli.

De huius Studii institutione, totoque eius statu, vide sup. in Bonif. VIII. const. XX. Tom. III. Par. II. pag. 100. In supremo &c. Et de huiusmodi generalium Studiorum privilegiis habetur etiam ultra ibi notata, in Conc. Trid. sess. 5. cap. 1.

LEO EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa Constitutionis.

Um suavissimos atque uberes fructus, quos viri literarum, scientia praediti in agro Domini in dies producunt, animo contemplamur, dumque quam utilis & necessarius, pro spiritualium, temporaliumque rerum in hac plena tenebris, & caligine vita regimine & directione salubris sit ipsarum literarum usus, sedula meditatione perpendimus, inter sollicitudines varias, quibus pro injuncta nobis desuper Apostolicae servitutis officio prospere & feliciter exequendo, undique angimur, illam libenter amplectimus, quam in singulis Orbis partibus literarum studio vacare cupientibus illarum capeffendarum occasio & commoditas ministratur: sed ut hoc in Urbe nostra votivis sortiatur effectus, eo propensior cura nos urget, quo Urbis ipsa Vicarii Christi in terris Regia, antequam ejus oculos semper posita, tamquam Apostolicae Sedis validissimum firmamentum supra ceteras Orbis Urbes principatum obtinere dignoscitur: dignumque est, ut sicuti ejus excellentissima est conditio, sic etiam ipsius incolae & habitatores in omni virtutum genere, & praecipue liberalium artium disciplina, quae ipsarum est nutrix & alumna virtutum, alios antecellat.

Bonifat. VIII. instituit Studium Urbis ut hic & in rubr.

§.1. Dudum siquidem felicis recordationis, &c. Omititur relatio Bullae, quia eandem legere est in loco superius indicato.

§.2. Nos igitur irreparabilem lapsi nequidquam temporis huiusmodi jacturam aegre ferentes: cupientesque sicut providum decet patre familias futuris temporibus consulere, huiusmodi supplicationibus inclinati, & certa nostra scientia, auctoritate Apostolica, tenore praesentium dictas praedecessoris literas approbamus & innovamus, ac praesentis scripti patrocinio communitus. Decernentes omnia & singula in eisdem literis contenta, praesertim quod de scholarium exemptione, immunitate, & aliis concessionibus, praerogativis, & gratiis in eis traditur, debere inviolabiliter observari.

AN. CH. 1513. Hic P. n. t. approbat.

§.3. Et nihilominus hac irrefragabili, & perpetuis futuris temporibus valitura constitutione, statuimus, decernimus & ordinamus, ut ex nunc de cetero prater alios, qui necessarii fuerint in qualibet facultate Lectores, unus saltem in jure Canonico, & unus in jure Civili Doctores, & unus in Philosophia, seu Medicina magistris, eminentis literaturae viri undecumque ad legendum in scholis publicis dictae Urbis solitis temporibus & diebus, iustis & honestis salariis, arbitrio pro tempore existentium Rectoris, & Reformatorem, dicti Studii, juxta ipsorum Doctorem & Magistrorum qualitates, de Romani Pontificis licentia, moderandis & assignandis, per eisdem Rectorem & Reformatores, communi opportuna in hoc per eos adhibenda diligentia, annuatim conducantur.

Advocationis munus eis interdicat.

§.4. Et nullus dictorum duorum Doctorem sic conducendorum, interim advocationis, aut praterquam domi si voluerit consulendo, quod jus aliud Curiae vel Urbis praedictarum officium valeat exercere.

Lectorum munus indicat.

§.5. Sed tam ipsi quam ceteri omnes ad legendum in huiusmodi scholis, pro tempore conducti, solitis temporibus, & diebus, horisque ad id eis per Rectorem & Reformatores praefatos statutis, legitimo impedimento cessante, commissum, sibi legendi munus obire, & post finitas lectiones per aliquod conveniens spatium, circulos in eisdem scholis tenere debeant. Et si quis ex eis non legitime impeditus a legendo cessaverit, quotiens id fecerit, totiens dupli ejus quod pro qualibet lectione constituto ei salario, ipsum attingere discernatur: & quod pro una, Bidellis sive nuntiis dicti Studii id legitime denunciatis, & tribus reliquis quartis partibus fabricae scholarum earundem ex nunc applicamus, poena mulctetur, & ei tradenda bulletta seu mandato, defalcandi & denunciandi, ac curam d. Fabricae habenti, juxta applicationem praedictam persolvendi.

Observantiam & curam Rectoris & Reformatorem committit.

§.6. Et quoniam inutilis haec provisio de facili reddi posset, nisi sint qui ejus transgressores adnotent, & scholas ipsas solite visitent, & frequenter, quod Rector cum duobus saltem dictorum Reformatorem, semel in mense, & pluries ubi cognoverint expedire, diebus atque horis variis, & incertis, ad ipsas scholas se personaliter con-

conferant, & eas, earumque lectores, dum legunt, dum tenent circulos, visitent, & si qua correctione, aut reformatione digna viderint, illa corrigant, & reforment, & unus ex eisdem reformatorebus seorsum, bis saltem in hebdomada, visitationis huiusmodi officium subeat per seipsum; & transgressiones, aut alia corrigenda vel reformanda, cum Rectore conferat & Collegis, ut eorum opera sic adhibita (super quo eorum & ipsorum cujuslibet conscientias oneramus) studium praedictum votivis proficiat incrementis.

Bidelli officium praefinit.

§.7. Bidelli vero, seu Nuncii praefati, aut eorum alter rotuli collationatam copiam habeant penes se, in quo scripta sint nomina omnium Lectorum, & qua quisque hora sit lecturus, & juxta illius ordinem & tenorem scholas circumant. Festa Palatii consueta in scholis ante Cathedram, Doctoribus, & scholaribus nuncient, & si quem ex dictis lectoribus, suo loco abesse repererint, adhibito teste, illum adnotent, & in fine ejusque hebdomadae, Notario dicti Rectoris, qui rem ad ipsorum Rectoris, & Reformatorem notitiam fideliter deducat, in scriptis tradant. Et si dicti Bidelli in praemissis negligentes fuerint, pro tempore existentem ipsius Studii Rectorem pro prima ejusdem Rectoris arbitrio, pro secunda vicibus salarii & emolumentorum omnium unius semestris, in dictam Fabricam convertendorum amissionis poena mulctentur. Quod si tertio in similem incidant negligentiam, officio Bidellatus huiusmodi perpetuo privati, & ad illud ulterius obtinendum inhabiles sint, illudque vacare censeatur eo ipso &c.

Privilegium fori & exemptionis Scholarium servari jubet.

§.8. Insuper inhiibemus sub excommunicationis latae sententiae, & dupli ejus in quo laeso committitur, si extimationem recipiat, parti damnum vel injuriam patienti, ex nunc applicati, poena, quotiens contraventum fuerit, ipso facto incurrenda. Dilectis filiis modernis, & qui pro tempore fuerint, dictae Urbis gubernatori, Senatori, Curiae causarum Curiae Apostolicae Auditori, ceterisque Curiae & Urbis praedictarum, ordinariis & extraordinariis iudicibus, ne super causis contra dictos scholares, seu eorum aliquem pro tempore motis, & Dohanarum ac aliarum gabelarum quarumcumque, etiam ratione portarum & pontium dictae Urbis exactoribus, ne in rebus & bonis ad dictos scholares, pro eorum studio huiusmodi insistentium, usu pertinentibus, contra exemptionem & immunitatem praedictas, in ipsorum scholarium, seu alicujus eorum praedictum directe vel indirecte, quovis quovis colore quicquam facere vel attentare praesumant.

Curam istorum, Rectoris & Reformatorem delegat.

§.9. Quocirca per Apostolica scripta mandamus praefato Dominico Episcopo moderno, & qui pro tempore fuerit, dicti Studii Urbis Rectori, & praedictis modernis, ac pro tempore existentibus Reformatorebus, ut praemissa omnia & singula quantum ad eos attinet, observent, & quod alios cujuscumque status, gradus, & conditionis fuerint, faciat ipse Rector de dictorum Tom. III. Part. III.

Reformatorem consilio auctoritate nostra firmiter observari: transgressores, contumaces, & inobedientes quoscumque per censuram Ecclesiasticam, & alia juris de quibus sibi videbitur, opportuna remedia, appellatione quavis omnino remota, compescendo.

Cardinales Studii defensores deputat.

§.10. Venerabili vero fratri nostro Raphaeli Episcopo Ostiensi moderno, & qui pro tempore fuerit Collegii Venerabilium fratrum nostrorum dictae Romanae Ecclesiae Cardinalium Decano, ac pro tempore existentibus, primo ex Presbyterorum, ac primo ex Diaconorum Cardinalium huiusmodi ordinibus, quatenus Rectori & Reformatorebus, Doctoribus & Scholaribus praefatis, quando & quotiens pro parte ipsorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, in praemissis efficacis assistant praesidio defensionis, faciantque eos, & eorum quemque respective, auctoritate, facultate, exemptione, immunitate, & ceteris supra dictis pacifice uti, frui, & gaudere, non permittentibus ipsos per quoscumque desuper indebite molestari, perturbari, aut inquietari.

Executores obedientiam Rectoris praecipit.

§.11. Baricello quoque, Conestabilibus, Marefcallis, & ceteris Curiae & Urbis praedictarum executoribus quibuscumque, praesentibus & futuris, ut praefati Rectoris mandata contra quoscumque, tam personaliter, quam realiter exequenda, praemissorum occasione, & auctoritate praesentium, de dictorum Reformatorem, vel saltem duorum ex eis consilio pro tempore decreta, solite & fideliter exequantur.

Contrariis derogat.

§.12. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac statutis, & consuetudinibus dictae Urbis, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, necnon omnibus illis quae dictis praedecessor in suis literis praedictis voluit non obstat, contrariis quibuscumque; aut si alicuius communiter, vel divisim a dicta sit Sede indultum, quod interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

Audire leges pro intelligentia Canonum omnibus permittit.

§.13. Ceterum quia ob Curiae nostrae in Urbe continuam residentiam frequens in eadem Urbe est Ecclesiasticarum personarum concursus, & modernis temporibus, pro clariori Canonum intelligentia legum cognitio non abs re esse dignoscitur, quibusvis Archidiaconis, Decanis, Plebanis, Praepositis, Cantoribus, & aliis Clericis saecularibus, etiam personatus habentibus, ac Presbyteris, quibus leges audire sub excommunicationis sententia, & aliis poenis, est a jure prohibitum, in studio Urbis huiusmodi dumtaxat, pro clariori dictorum Canonum intellectu, Leges, sine alicujus censura, sive poene incurfu audiendi (sacrae commemorationis Honorii Papae III. similiter praedecessoris nostri, & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus) auctoritate & tenore praemissis, A a a 2 ple-